

UITTREKSEL

DAGVAARDING KORT GEDING IN EEN COLLECTIEVE ACTIE (ART. 3:305A BW)

1. PROCESPARTIJEN

1. De eiseres in deze procedure is Stichting Buurtleven Plein & Welzijn (**Buurtleven** of de **Stichting**). Zij dagvaardt de gemeente Amsterdam (de **Gemeente**) in kort geding.
2. Buurtleven roept de Gemeente op om te verschijnen op dinsdag 14 november 2023 om 14:00 uur bij de Voorzieningenrechter van de rechtbank Amsterdam.

2. SAMENVATTING VAN DE ZAAK

3. Met deze procedure komt Buurtleven op tegen de uitvoering van het besluit tot halvering van de voetbalkooi aan het Jeltje de Bosch Kemperpad in de Helmersbuurt in Amsterdam. Dit besluit van 18 juli 2023 (het **Besluit**) is genomen door het dagelijks bestuur van stadsdeel West van gemeente Amsterdam.
4. De totstandkoming en de inhoud van het Besluit deugen niet; totdat de Gemeente haar werk heeft overgedaan, mag de Gemeente niet tot onomkeerbare actie komen. De Gemeente kwam tot het Besluit nadat een kleine groep buurtbewoners, verenigd in een bewonerscommissie (de **Klagers**) herhaaldelijk had geklaagd over geluidsoverlast. Na aandringen van de Klagers liet de Gemeente in 2020 en 2022 (onbemande) geluidsonderzoeken uitvoeren. Deze geluidsonderzoeken zijn eenzijdig ingestoken, waren te zeer gericht op de voetbalkooi in plaats van op verschillende geluidsbronnen op het plein en waren niet representatief. De gestelde geluidsoverlast is ook nog eens terug te voeren tot een veelheid aan oorzaken (waaronder een tijdelijk 'coronaterras' van het eveneens aan het plein gelegen buurtcafé). Verschillende groepen maken gedurende de dag gebruik van het plein waarop de voetbalkooi zich bevindt. Bovendien schort er van alles aan de aanleiding tot en de inrichting van het onderzoek. Zo mochten de Klagers zich actief bemoeien met de onderzoekskaders, maar liet de Gemeente de rest van de buurt hier (bewust) buiten. Van halvering van de voetbalkooi hebben vele kinderen en jongeren in de buurt last en het is maar de vraag in hoeverre de vermeende (geluids)overlast hiervan echt minder wordt.
5. De Gemeente handelt onrechtmatig wanneer zij overgaat tot uitvoering van het Besluit. Op die grond vordert Buurtleven dat de Gemeente geen uitvoering geeft aan het Besluit en het geluidsonderzoek opnieuw en voldoende breed uitvoert. Dat geluidsonderzoek is per slot van rekening, samen met de (overwegend ongegronde) klachten van de Klagers, de basis van het Besluit.
6. Ter onderbouwing van de onrechtmatigheid zet Buurtleven uiteen dat de Gemeente meerdere beginselen van behoorlijk bestuur heeft geschonden, namelijk:
  - (i) het zorgvuldigheidsbeginsel, dat voorschrijft dat de Gemeente bij de voorbereiding van het Besluit alle relevante factoren en omstandigheden moet meenemen, die allemaal moeten meespelen bij het nemen van de beslissing;

- (ii) het evenredigheidsbeginsel, op basis waarvan de gevolgen die voortvloeien uit het Besluit niet onevenredig zwaar mogen zijn in vergelijking met het belang dat het Besluit dient; en
- (iii) het verbod op vooringenomenheid, dat inhoudt dat het gezag de schijn van partijdigheid moet vermijden.

7. Ten aanzien van onzorgvuldige voorbereiding stelt Buurtleven dat het Besluit (met name) gegrond is op de bevindingen uit de geluidsonderzoeken van Peutz. De onderzoeksopdracht en de uitvoering van het onderzoek kwamen mede onder invloed van de Klagers tot stand (een vorm van ombudspolitiek), terwijl het stadsdeelbestuur andere geluiden uit de buurt buitensloot. De conclusie van het geluidsonderzoek is dat “in redelijkheid [kan] worden gesteld dat het gebruik van de voetbalkooi aanleiding geeft tot ontoelaatbare geluidshinder bij naastgelegen woningen”. Het dagelijks bestuur nam de conclusies van Peutz blind over met voorbijgaan aan de voorbehouden die Peutz maakte. De uitkomsten van het geluidsonderzoek zijn echter niet representatief voor het geluid dat gemoeid is met spelende kinderen in een voetbalkooi. De beperkte metingen geven geen representatief beeld en zijn niet representatief voor het hele jaar, omdat kinderen met name van april tot en met september in de voetbalkooi spelen. De bevindingen uit het geluidsonderzoek duiden hooguit op stemgeluid van spelende kinderen tussen 15:00 en 20:00 uur op een plein waar het bestemmingsplan uitdrukkelijk speelvoorzieningen toestaat. Het geluidsonderzoek gaat ook volledig voorbij aan het Amsterdamse beleidskader en baseert zich alleen op geluidsjurisprudentie die afkomstig is uit andere (niet-grootstedelijke) delen van Nederland. Dit is niet vergelijkbaar met de metropoolregio Amsterdam. De Gemeente heeft dit beleidskader onvoldoende meegewogen in de besluitvorming. Ter ondersteuning hiervan verwijst Buurtleven naar het publiektoegankelijke akoestisch onderzoek Delflandpleinbuurt uit 2017. In dit onderzoek nam de Gemeente het Amsterdamse beleid wel mee in haar afweging. Dat de Gemeente ervoor koos om bij het Besluit datzelfde Amsterdams beleidskader buiten beschouwing te laten geeft blijk van willekeur. Het lijkt een bewuste keuze om de (vooraf beoogde) conclusie van geluidshinder te kunnen valideren, zeker gezien de specifieke sturing op dit punt vanuit de betrokken ambtenaar (en indirect de Klagers) zoals uit de Woo-stukken naar voren komt. De Gemeente nam dus niet alle relevante factoren en omstandigheden mee bij het nemen van de beslissing.
8. Buurtleven stelt dat een onjuiste belangenafweging heeft plaatsgevonden en het Besluit in strijd is met het evenredigheidsbeginsel. De beperking van samenspeelplekken van kinderen en jongeren is in strijd met art. 3 en 31 Verdrag inzake de rechten van het kind (**IVRK**) en het eigen beleid van de Gemeente. Het in art. 3 IVRK neergelegde *best interests of the child*-beginsel brengt met zich mee dat het belang van het kind evident voorop moet staan bij de belangenafweging die voorafgaat aan overheidsoptreden. Uit de parlementaire geschiedenis volgt dat het in overeenstemming met het IVRK is om, in geval van conflict van belangen, het belang van het kind in de regel de doorslag te laten geven. Eén van de uitgangspunten bij het Besluit is “kinderen en jongeren op het pleintje moeten kunnen sporten en bewegen”. In de belangenafweging dient dat belang te worden afgewogen tegen het belang dat enkele omwonenden hebben bij “het fors reduceren van de ervaren (geluids)overlast”. Het halveren van de voetbalkooi leidt slechts tot een reductie van 4 dB. Dat is niet ‘fors’ te noemen. Het belang van een beperkte (mogelijke) geluidsreductie moet worden afgezet tegen het feit dat halvering leidt tot aanzienlijke verslechtering van de buitenspeel en -sportmogelijkheden en waarschijnlijk zal leiden tot het uitsluiten van kinderen. Het gelijktijdige gebruik van

verschillende groepjes in de voetbalkooi vergroot de sociale cohesie. De kinderombudsman achtte de overwegingen in het Besluit “te weinig concreet om van een deugdelijke belangenafweging te kunnen spreken”. Naast een ondeugdelijke belangenafweging is sprake van strijd met het evenredigheidsbeginsel. Er bestaan alternatieven die voor kinderen minder bezwarend zijn én tot een grotere geluidsvermindering leiden. Te denken valt aan het treffen van isolerende maatregelen aan de woningen van Klagers, sluiting van de voetbalkooi vanaf een bepaald tijdstip in de avond, het aanbrengen van een dempende ondergrond in de kooi en het maken van doelen met touwen. Met dit soort maatregelen zou de Gemeente recht doen aan het belang van de kinderen in de buurt én aan de belangen van de enkeling die zich stoort aan geluidsoverlast.

9. Buurtleven meent dat de Gemeente in de totstandkoming van het Besluit de schijn van partijdigheid niet heeft vermeden. Uit de Woo-stukken van gemeentelijke documenten over de periode 2014 tot en met 2020 is gebleken hoe bepaalde gemeenteambtenaren actief hebben geadviseerd en informatie hebben verzameld over hoe de voetbalkooi kon worden aangepakt via geluidsonderzoeken. Ook de directe invloed van de Klagers met uitsluiting van andere belanghebbenden en de betrokkenheid van de niet-portefeuillehouder roepen vragen op over de integriteit van het besluitvormingsproces. De toegepaste kaders hebben kunnen leiden tot een gewenste conclusie, terwijl het stadsdeelbestuur de buurt had toegezegd dat zij een breed onafhankelijk geluidsonderzoek zou uitvoeren.

3. VORDERINGEN

10. Buurtleven vordert dat de rechtbank bij vonnis, uitvoerbaar bij voorraad:
  - (i) de Gemeente verbiedt om uitvoering te geven aan het Besluit op straffe van een dwangsom van EUR 1.000 per dag of dagdeel dat de Gemeente hier toch uitvoering aan geeft of heeft gegeven vanaf de dag van deze dagvaarding, althans eventuele uitvoeringshandelingen met betrekking tot het Besluit ongedaan te maken;
  - (ii) de Gemeente gebiedt om, primair, in achtneming van de beginselen van goed bestuur al dan niet een nieuw besluit te nemen waaraan ten minste een breed geluidsonderzoek voorafgegaan is en, subsidiair, een nieuw breed geluidsonderzoek te laten uitvoeren, zowel het primair als subsidiair gevorderde onder de voorwaarden die de rechtbank geraden acht en met inachtneming van het Amsterdamse beleidskader; en
  - (iii) de Gemeente te veroordelen in de kosten van dit geding, te vermeerderen met wettelijke rente vanaf acht datum na datum van het vonnis tot aan de dag van algehele betaling.